

EFE

El president del govern balear, Francesc Antich, i el líder del Bloc, Biel Barceló.

Friccions entre PSOE i Bloc

Els dos principals partits del govern de les Balears palesen divergències quan no falta ni un any per a les eleccions.

La situació política a la qual es troba abocat el govern de Francesc Antich és, si més no, ben emboficada. El 5 de febrer el PSOE, el Bloc i Eivissa pel Canvi, decidiren d'expulsar UM de l'executiu, com també de les majories de l'Ajuntament de Palma i del Consell de Mallorca.

D'aquesta manera el govern quedava en minoria parlamentària: els grups que li donaven suport tenen 27 escons, mentre que l'oposició (PP més UM) en té 32. Una circumstància tan insòlita ha fet que més d'una vegada l'executiu d'Antich hagi perdut votacions o que, per a evitar-ho, s'hagi trobat

obligat a retirar algun projecte de llei que havia anunciat. Durant els darrers quatre mesos i mig el govern d'esquerra ha estat conscient d'aquesta limitació, però assegurava que, malgrat la nova aritmètica parlamentària, la tasca de gestió guanyaria estabilitat interna. Això no obstant, la voluntat s'ha palesat efímera. Les retallades a la despesa pública, obligades pel govern espanyol de Rodríguez Zapatero, han introduït un factor de tensió en la relació entre PSOE i Bloc que amenaça –si no es rectifica– de donar una imatge governamental d'inestabilitat

L'esquerra es divideix i el PSM decideix

El procés de divisió de l'esquerra mallorquina es va confirmar el dissabte dia 5 de juny. Allò que era Esquerra Unida de les Illes Balears es va convertir, ja formalment, en dues formacions separades. Com havia publicat EL TEMPS anteriorment, els qui volien reorganitzar EU sense cap vincle amb l'Esquerra Unida estatal s'escindiren. El dia 5 crearen una nova formació que es diu Iniciativa d'Esquerres, i que té com a màxims dirigents David Abril i Fina Santiago, consellera d'Afers Socials del govern. D'una altra banda, allò que era Esquerra Unida, que vol mantenir una relació federal amb IU, es troba abocada a un procés de "refundació" que l'ha portada a canviar de nom. A partir d'ara es diu Esquerra Alternativa i Verda. Les dues forces d'esquerra proposen els mateixos objectius: eixamplar la base sociològica d'esquerres, fer participar "l'esquerra alternativa" en política i convertir-se en un mur infranquejable per al PP, en el sentit d'evitar-ne la majoria absoluta el 2011. Però la divergència en la manera de relacionar-se amb IU els ha duts a separar-se. Tanmateix, des de l'una banda i des de l'altra es fan referències a la possibilitat de "retrobar-se" en el futur. No en el sentit de tornar ser un sol partit però sí de "col·laborar". Significativament, un membre de la presidència de la nova Esquerra Alternativa i Verda digué, després de l'assemblea del dia 5, que els membres d'Iniciativa d'Esquerres "no són ex-companys sinó companys, i esperem retrobar-los en el camí en el futur". Tot i les bones paraules, també és cert que hi ha una certa mala maror. El dirigent de l'ex-Esquerra Unida Manuel Cámara advertí els seus ex-companys, durant la intervenció a l'assemblea d'EU, que "no tolerarem que amb l'excusa de la crisi i la necessitat de retallar càrrecs aquells càrrecs sacrificats siguin els nostres".

Si allò que era Esquerra Unida de les Balears s'ha convertit en dos partits, el PSM havia de decidir durant el congrés ordinari del cap de setmana passat (dia 12 de juny) la seva estratègia amb vista a les eleccions autonòmiques de l'any que ve. El partit havia d'anunciar amb qui s'aliarà. Abans del congrés es donava per fet que decidirien d'anar sols o, a tot estirar, amb Els Verds i els escindits d'EU, la nova Iniciativa d'Esquerres. La incògnita serà com respondran –si és que ho fan– les ofertes d'ERC de crear un nou partit a partir d'unir des de les bases totes les formacions que són "l'esquerra nacional". De moment aquesta possibilitat ha estat descartada pel PSM. De tota manera, és possible que hi hagi més negociacions.

Pel que fa a l'ex-EU, ara Esquerra Alternativa i Verda, quasi tot fa pensar que hauria de presentar-se sola a les eleccions autonòmiques del 2011. Si fos el cas, i a més s'hi afegís el fet que el desacord entre PSM i ERC s'oficialitzàs, allà on el 2007 hi hagué una sola candidatura, el Bloc per Mallorca, el 2011 n'hi hauria tres. Fa tres anys el Bloc assolí 37.000 vots. Cap de les tres candidatures separatament no podria arribar a aquesta xifra. Per tant, i per la matemàtica electoral que afavoreix els dos partits majoritaris, PP i PSOE, amb tota certesa dues de les tres candidatures quedarien sense representació i la que n'obtingués es quedaria, a tot estirar, amb dos escons. Si això fos així, hi hauria moltes possibilitats que el PP assolís la majoria absoluta. Precisament per raó d'aquesta anàlisi –compartida per totes les forces esmentades– cal esperar a veure si en efecte l'esquerra mallorquina s'estima més de confirmar la fragmentació o bé es decideix a refer ponts, si més no electorals.

interna que podria intensificar-se així com s'acostin les eleccions.

Divergències. El dia 3 de juny proppassat, el president del govern, Francesc Antich, es presentà voluntàriament davant el plenari del Parlament

per explicar com volia retallar despeses –vegeu la informació publicada a EL TEMPS de la setmana passada– i quins impostos volia augmentar. La iniciativa governamental semblava plenament pactada i tot feia suposar que al consell de govern del divendres següent –dia

4– s'aprovarien els decrets que, més tard, el Parlament hauria de convalidar. Tanmateix, arribat el dia, el govern no els aprovà. Encara més: el PSM –principal partit del Bloc– anuncià que presentaria mocions als ajuntaments a fi que els plens municipals critiquessin l'actitud del govern del govern espanyol, perquè "fa pagar la crisi als qui no l'han provocada". La iniciativa no va caure gens bé a les files socialistes, molt incòmodes amb l'actitud del seu líder a Madrid però formalment gens crítics amb les directrius espanyoles. El secretari general del PSM, Biel Barceló, ja havia adreçat paraules dures contra Rodríguez Zapatero al plenari del Parlament, però va voler destriar entre "allò què és el PSIB i allò què és el PSOE". La tensió va créixer la setmana passada, quan el Bloc registrà una proposició no de llei a la cambra balear perquè –igual com amb les mocions municipals– fos el Parlament que contestàs críticament les pretensions de retallada de la despesa pública del govern espanyol. El PSOE balear desautoritzà amb vehemència la iniciativa. El portaveu parlamentari socialista, Antoni Diéguez, acusà el PSM i el Bloc "d'incomplir el pacte", perquè, a parer seu, l'acord obliga les parts a consensuar qualsevol iniciativa parlamentària abans de presentar-la. El PSM li contestà que el PSOE ja havia "incomplert" aquest precepte abans i insistí que la crítica va adreçada únicament contra "el PSOE i no contra el PSIB". Diéguez demanà al Bloc "responsabilitat".

Pel que fa a l'aprovació dels decrets de retallades de la despesa, s'havien d'aprovar –segons que va anunciar el conseller de Presidència, Albert Moragues– divendres passat. Biel Barceló va deixar clar que la seva formació donava suport a aquestes mesures, però mantenia la reserva de la crítica a Zapatero. Fins al moment de tancar aquesta edició no havia retirat la proposició no de llei. Si finalment es votàs, de segur que comptaria amb prou vots per a ser aprovada. Seria, si més no, una galtada per al PSOE, la qual cosa enrariria encara més la peculiar situació de la majoria de govern d'esquerres balear.

Miquel Payeras